

ການສະເໜີທາງເລືອກ ໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

ຈັນໄຊ ຄຳບັນເລືອງ^{1,2}, ຄຳຫຼ້າ ນັນທະວົງ² ແລະ Jean-Christophe Castella^{2,3}

ບົດຄັດຫຍໍ້

ວຽກງານສົ່ງເສີມການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນນະໂຍບາຍໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານ ທັງເປັນບລິມະສິດ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມໃນໄລຍະຍາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ການສະເໜີທາງເລືອກໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຈຶ່ງເປັນອີກຊ່ອງທາງໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການປູກໄມ້ສັກ (Tectoma grandis), ຢາງພາລາ (Hevea brasiliensis), ໄມ້ວິກ (Eucalyptus camaldulensis), ໄມ້ກະຖິນນາລົງ (Acacia auriculiformis), ຕົ້ນໝາກເຍົາ (Jatropha curcas) ແລະ ຕົ້ນປາມ (Elaeis guineensis). ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ດຳເນີນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນມີສອງ ຢູ່ຕາມແຕ່ລະສູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFRI), ລວມທັງສຶກສາຈາກທໍລະພູດຕ່າງໆພາຍໃນກົມປ່າໄມ້, ຄະນະປ່າໄມ້ ພາຍໃນມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ກອງສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFES). ນອກຈາກນີ້, ຍັງໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້ານຳເອກະສານ, ບົດລາຍງານ ແລະ Website ຕ່າງໆ. ຈຸດປະສົງໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເພື່ອເປັນການສະເໜີທາງເລືອກ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳແຕ່ລະປະເພດ ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບພື້ນທີ່ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ທັງເປັນການລວບລວມຂໍ້ມູນການປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳທີ່ສຳຄັນແຕ່ລະປະເພດໄວ້ໃນຖານຂໍ້ມູນດຽວ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ຕ້ອງການປູກໄດ້ຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນ. ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ເລີ່ມແຕ່ເດືອນເມສາ-ເດືອນກໍລະກົດ 2009. ຊຶ່ງໄດ້ສັງລວມຕີລາຄາຂໍ້ມູນທາງດ້ານທິດສະດີ ແລະ ໄລ່ລຽງເສດຖະກິດດ້ານການລົງທຶນ ແລະ ຜົນຕອບແທນຈາກການດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

ຜ່ານການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເຫັນວ່າ: ການລົງທຶນປູກຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຊະນິດ ພາຍໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາ 25 ປີ ທີ່ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານການລົງທຶນເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ໄ້ແຍກໃຫ້ເຫັນຈຳນວນມູນຄ່າທີ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການຜະລິດໃນແຕ່ລະປີ ເຊິ່ງອາດເປັນປະເດັດຕົ້ນຕໍ ໃນການຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ຜະລິດ ຕໍ່ການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ໂດຍສະເພາະໃນດ້ານມູນຄ່າຂອງການລົງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບຈາກກິດຈະກຳ ຊຶ່ງອາດສັງເກດໄດ້ຕາມການໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ ໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາ 25 ປີ ຂອງແຕ່ລະຊະນິດໄມ້ທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບລວມຄິດໄລ່ພາຍໃນ 1 ເຮັກຕາ/ປີເຊັ່ນ: ໄມ້ສັກສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ 6,250,000 ກີບ/ປີ, ຢາງພາລາ 17,290,000 ກີບ/ປີ, ໄມ້ວິກ 10,000,000 ກີບ/ປີ, ໄມ້ກະຖິນນະລົງ 10,000,000 ກີບ/ປີ, ໝາກເຍົາ 8,640,000 ກີບ/ປີ ແລະ ຕົ້ນປາມ 16,005,600 ກີບ/ປີ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຈະມີລາຍຮັບດີກໍຕາມ ແຕ່ມັນກໍຍັງມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນວ່າ: ກ່ອນຈະມີການລົງທຶນປູກໄມ້ແຕ່ລະຊະນິດ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີທຶນຮອນທີ່ພຽງພໍ, ພ້ອມດຽວກັນການປູກກໍມີຄວາມສ່ຽງໃນບາງດ້ານ ເນື່ອງຈາກໃຊ້ເວລາຍາວນານກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດ ແລະ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງປັດໃຈທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມຄື: ລະດັບ

ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ອຸນຫະພູມ, ປະລິມານນໍ້າຝົນ, ແສງແດດ, ຄວາມຊຸ່ມ, ຄວາມໄວຂອງລົມ ແລະ ຄວາມເລິກຂອງດິນ ທີ່ເປັນປັດໃຈຕົ້ນຕໍ ໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນໄມ້ແຕ່ລະຊະນິດ.

¹ ສູນຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFRI)

² ແຜນງານໂຄງການ Catch-Up, NAFRI-IRD-CIFOR

³ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອການພັດທະນາ (IRD), ສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້ ນາງຊາດ (CIFOR)

The economics of industrial trees plantations in Lao PDR: incentives or constraints to land conversion.

Chanxay Khambanseauang^{1,2}, Khamla Nanthavong² and Jean-Christophe Castella^{2,3}

Abstract

The promotion of commercial crops and industrial trees is a key priority of the Lao Government for long term social economic development. An important constraint for the adoption of these new crops by villagers is the lack of information about the different aspects of their production: e.g. capital invested, labor requirements, management techniques, productivity, market outlet, contract-farming, timeframe between plantation, harvest, maturity. Key production parameters are provided in this paper to facilitate decision making on adoption of different commercial crops and industrial trees plantation: i.e. Teak (*Tectoma grandis*), Rubber tree (*Hevea brasiliensis*), Eucalyptus (*Eucalyptus camaldulensis*), Northern black wattle (*Acacia auriculiformis*), Jatropha (*Jatropha curcas*) and Oil palm (*Elaeis guineensis*). This study was implemented based on documents available at the National Agriculture and Forestry Research Institute and the Department of Forestry of the Ministry of Agriculture and Forestry, at Faculty of Forestry of the National University of Laos and also on Internet websites. This study was conducted from April to July 2009. Its main objective was to propose a large range of options for tree plantation that would be adapted to different natural and human environmental found in the northern uplands of Laos.

The study shows the large range of variation in technical and economic requirements associated with each type of tree plantation. Input costs and labor requirements are compared for each year after the plantation as well are the other parameters people usually consider before deciding to plant commercial crops and industrial trees. The average return on investment computed for one hectare plantation over a 25 years period is as follows: Teak 6,250,000 kip/year, Rubber tree 17,290,000 kip/year, Eucalyptus 10,000,000 kip/year, Acacia sp. 10,000,000 kip/year, Jatropha 8,640,000 kip/year and Oil palm 16,005,600 kip/year.

Although commercial crops and industrial trees plantation can generate good profit for smallholders, they are also constrained by the financial capital required at the initial stage and delayed returned on investment. In addition tree growth is influenced by biophysical characteristics of the plantation location: e.g. soil depth and fertility, temperature, rainfalls, sunshine, wind. Relevant knowledge on technical, economical and ecological conditions of each plantation type is a key element of a policy framework supportive to smallholder plantations.

¹ Agriculture and Forestry Policy Research Centre (AFPRC), National Agriculture and Forestry Research Institute (NAFRI), Vientiane, Lao PDR

² Catch-Up Program (Comprehensive Analysis of Trajectories of Change in the Uplands), NAFRI-IRD-CIFOR, Vientiane, Lao PDR

³ Institut de Recherche pour le Développement (IRD, France), Centre for International Forestry Research (CIFOR, Indonesia)

1. ພາກສະເໜີ

ການສົ່ງເສີມການປູກຕົ້ນໄມ້ ແມ່ນນະໂຍບາຍໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານ ທັງເປັນບູລິມະສິດການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນໄລຍະຍາວ ຢູ່ສປປລາວ. ຊຶ່ງຈຸດປະສົງ ເພື່ອແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຢູ່ໃນເຂດຊົນະ ບົດທ່າງໄກສອກຫຼີກ ໂດຍການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳແບບຄົງທີ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນມີຄວາມຍືນຍົງ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ກໍ່ເພື່ອເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບ ຈາກການ ຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ນັບມື້ນັບເຊື່ອມໂຊມລົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ລັດຖະບານລາວ ຈຶ່ງໄດ້ເລັ່ງເຫັນຄວາມ ສຳຄັນຂອງການປູກຕົ້ນໄມ້ ເພື່ອທົດແທນບັນຫາການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ ໂດຍມີນະໂຍບາຍກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ບໍລິ ສັດຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາລົງທຶນປູກໄມ້ ໂດຍມີການພິຈາລະນາພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ຊາວກະສິກອນພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຫັນປ່ຽນຮູບແບບການຜະລິດ ຈາກການຈູດປ່າຖາງໄຮ່ ແບບເລື່ອນລອຍ ມາເປັນການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ໄມ້ສັກ, ຢາງພາລາ, ໄມ້ວິກ, ໄມ້ກະຖິນນາລົງ, ໝາກເຍົາ, ຕົ້ນປາມ ແລະ ພືດເສດຖະກິດອື່ນໆ ທີ່ສາມາດ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ. ເຊິ່ງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ກາຍເປັນຂະບວນການໜຶ່ງທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງທິວທັດທຳມະ ຊາດ ແລະ ແບບແຜນການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວກະສິກອນເຂດຊົນະບົດ. ມາເຖິງປັດຈຸບັນ, ວຽກງານການປູກ ຕົ້ນໄມ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ແລະ ກໍ່ໄດ້ມີການນຳເອົາພັນໄມ້ຫຼາຍຊະນິດເຂົ້າມາປູກຢູ່ໃນທຸກພື້ນທີ່ຂອງ ສປປລາວ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ເປັນຂະ ແໜງການໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ກາຍເປັນປັດໃຈຫຼັກໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊາວ ກະສິກອນໃນທ້ອງຖິ່ນຕັດສິນໃຈປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຫຼາຍຂຶ້ນໂດຍສະເພາະແມ່ນ: ໄມ້ເກດສະໜາ, ຢາງພາລາ, ໄມ້ວິກ, ຕົ້ນໝາກເຍົາ, ຕົ້ນປາມ ແລະ ຕົ້ນຖົ່ວແຮ່ລ້ຽງຄັ້ງ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ກໍ່ມີຊາວກະສິກອນໃນຫຼາຍພື້ນທີ່ປະ ສົບຜົນສຳເລັດໃນການປູກຕົ້ນໄມ້ດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງນອກຈາກຈະສ້າງລາຍຮັບເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດຄອບຄົວແລ້ວ ຍັງເປັນການຊ່ວຍຫຼຸດພາວະໂລກຮ້ອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມມີຄວາມສົມດູນນຳອີກ. ການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຂອງຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແບບພື້ນບ້ານ ແລະ ໃນບາງເຂດກໍ່ໄດ້ຮັບບົດຮຽນຈາກປະເທດເພື່ອນບ້ານ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເທດຈີນ ແລະ ໄທ). ໃນປັດຈຸບັນ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດໂລກ ກ່ຽວກັບພືດເສດຖະກິດ ແລະ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳທີ່ກ່າວມາ ຂ້າງເທິງນັ້ນ ນັບມື້ນັບມີຄວາມຕ້ອງການສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເພື່ອເປັນວັດຖຸດິບເຂົ້າບ້ອນໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຜະລິດເຄື່ອງສຳເລັດຮູບຕ່າງໆ. ສະນັ້ນ, ພືດ ແລະ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳດັ່ງກ່າວຈຶ່ງກາຍເປັນສິນຄ້າທີ່ສຳຄັນ ໃນການ ພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງປະເທດ ກໍ່ຄືການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມກັນປູກ ຢູ່ໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ ຂອງສປປ ລາວ ກໍ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຜົນດີເທົ່າທີ່ຄວນ ເນື່ອງຈາກຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຊາວກະສິກອນຢູ່ ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຍັງຂາດຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ ກ່ຽວກັບການຈັດການເຕັກນິກການປູກ, ການບົວລະບັດຮັກສາ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມຂອງພືດແຕ່ລະຊະນິດເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ສະພາບພື້ນທີ່, ພູມອາ ກາດ, ສະພາບຂອງດິນ, ປະລິມານນ້ຳຝົນ ແລະ ອື່ນໆ.

ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມໃນການປູກໄມ້ສັກ ແມ່ນຕ້ອງເປັນພື້ນທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນບໍ່ໃຫ້ກາຍ 15%, ດິນມີຄວາມຊຸ່ມຊື່ນ ແລະ ມີການລະບາຍນ້ຳໄດ້ດີ, ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍລະຫວ່າງ 1,000-2,000 ມມ/ປີ, ອຸນ ທະພູມລະຫວ່າງ 25-35°C, ລະດັບຄ່າຄວາມເປັນກົດເປັນດ່າງ (pH) ຂອງດິນປະມານ 6.5-7.7 ລະດັບຄວາມ

ສູງຈາກໜ້ານ້ຳທະເລບໍ່ໃຫ້ກາຍ 700 ມ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ດິນໃນເຂດພື້ນທີ່ທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພື້ນທີ່ຕ່ຳທີ່ເປັນ ຫີນແຮ່ ຫຼື ດິນເປັນກົດສູງ ກໍ່ບໍ່ເໝາະສົມໃນການປູກໄມ້ສັກ (ສີຈັນ ຈັນດິພິດ, 2009).

ພື້ນທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ການປູກຢາງພາລາ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງເສັ້ນຂະໜາດທີ່ 28 ອົງສາເໜືອ ແລະ ໃຕ້, ຕົ້ນ ຢາງພາລາ ແມ່ນສາມາດຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ ຕັ້ງແຕ່ເຂດທີ່ງຽງຈົນເຖິງເຂດທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນເຖິງ 60 ອົງສາ, ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍລະຫວ່າງ 2,000-2,500 ມມ/ປີ (ແຕ່ວ່າປະລິມານນ້ຳຝົນບໍ່ຄວນຕ່ຳກວ່າ 1,250 ມມ/ປີ), ແສງແດດສະເລ່ຍທີ່ເໝາະສົມ 1,800-2,800 ຊົ່ວໂມງ/ປີ ແລະ ຄວາມໄວຂອງລົມບໍ່ເກີນ 1 ແມັດ/ວິນາທີ. ດິນທີ່ເ ໝາະສົມສໍາລັບປູກຢາງພາລາ ຄວນມີຄວາມເລິກຂອງຊັ້ນດິນບໍ່ກວ່າ 1 ມ, ບໍ່ມີຊັ້ນຫີນແຂງ ຫຼື ຫີນດານ ທີ່ເປັນ ອຸປະສັກຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຮາກ, ມີການລະບາຍນ້ຳ ແລະ ອາກາດໄດ້ດີ, ເນື້ອດິນຄວນ ເປັນດິນໜຽວໜຽວ ຫຼື ຫຼວມປົນຊາຍ ແລະ ມີຄ່າຄວາມເປັນກົດເປັນດ່າງ (pH) ຢູ່ລະຫວ່າງ 4.5–6.5 (ດຣ ມິນທາທິບ ຈັນເພັງໄຊ ແລະ ພູມມິ ພູມະນີວົງ, 2008).

ໄມ້ວິກ ເປັນໄມ້ທີ່ສາມາດຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີພູມອາກາດອົບອຸ່ນ ແລະ ເຂດຮ້ອນ. ໂດຍຈະທົນຕໍ່ຄວາມຮ້ອນ ແລະ ອາກາດໜາວຈັດໄດ້ດີ ອຸນຫະພູມສູງສຸດ 45° ແລະ ອຸນຫະພູມຕໍ່າສຸດ -5° ໄລ ຍະເວລາທົນຕໍ່ຄວາມແຫ້ງແລ້ງ 6-8 ເດືອນ, ທົນຕໍ່ນ້ຳຖ້ວມ 2-3 ເດືອນ. ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໃນລະດັບຄວາມ ສູງຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ 0-600 ມ ແລະ ໃນເຂດທີ່ມີປະລິມານນ້ຳຝົນ 200-1,200 ມມ. ແຕ່ຖ້າປູກເພື່ອການ ຄ້າຄວນປູກໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 400 ມມ. ໄມ້ວິກເປັນໄມ້ທີ່ປັບຕົວໄດ້ດີໃນດິນທຸກ ປະເພດ ທັງດິນໜຽວ, ດິນຊາຍ, ດິນຕົມປົນຊາຍ, ດິນຫີນປູນ, ແລະ ດິນເຄັມ. ສາມາດຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີ ໃນ ດິນທີ່ມີຄ່າຄວາມເປັນກົດເປັນດ່າງ (pH) ປະມານ 6.5 – 7.5 (ປະລັດຍາ ລັດລໍາມະວົງ, 1994).

ກະຖິນນະລົງສາມາດປັບຕົວ ແລະ ປູກໃສ່ ພື້ນທີ່ດິນໄດ້ຫຼາຍປະເພດເຊັ່ນ: ດິນຕົມປົນຊາຍ, ດິນໜຽວ, ດິນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ມີຄ່າຄວາມເປັນກົດເປັນດ່າງ (pH) ຂອງດິນປະມານ 3.0-9.0 (ແຕ່ດິນທີ່ເໝາະ ສົມທີ່ສຸດຄືດິນທີ່ມີສະພາບເປັນກົດໜ້ອຍ), ມັກບ່ອນທີ່ຮັບແດດໄດ້ດີ ແລະ ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍປະມານ 1,500–2,000 ມມ ຊຶ່ງມີຄວາມສາມາດປັບຕົວໄດ້ໃນພື້ນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ພື້ນທີ່ນ້ຳຖ້ວມໄດ້ດີ.

ຜູ້ທີ່ຈະປູກໝາກເຍົາຢ່າງຖືກຊື່ແນວພັນທີ່ມີລາຄາແພງ ການທີ່ຈະໄດ້ຜົນຜະລິດຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍນັ້ນມັນຂຶ້ນຢູ່ ກັບປັດໄຈທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມເຊັ່ນ: ແສງແດດ, ຄາບອນໄດອອກໄຊ, ນ້ຳ, ດິນ, ປຸຍ, ຄວາມເປັນກົດ- ດ່າງຂອງດິນ (pH), ອິນຊີວັດຖູ ແລະ ຈຸລິນຊີໃນດິນ. ດັ່ງນັ້ນ, ແນວພັນໝາກເຍົາດັ່ງເດີມ ຊຶ່ງເປັນແນວພັນທີ່ໜ້າ ຈະມີຄວາມທົນທານ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ດີ ຖ້າມີການປູກ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາດີ ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ໄລຍະການປູກ ຈົນເຖິງ ໄລຍະໃຫ້ຜົນຜະລິດ. ການປູກຄວນປູກໃນຊ່ວງລະດູທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດິນໝາກເຍົາມີການຈະ ເລີນເຕີບໂຕໄດ້ໄວຄື: ຊ່ວງເດືອນເມສາ ຫາ ເດືອນພຶດສະພາ ເຊິ່ງເປັນຊ່ວງຕົ້ນລະດູຝົນ ຫຼື ໄລຍະທີ່ດິນມີຄວາມ ຊຸມຊື່ນ. ພື້ນທີ່ປູກ ຄວນເລືອກພື້ນທີ່ເປັນດອນ, ທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກນ້ຳຖ້ວມ, ຢູ່ກາງແຈ້ງແສງແດດຕ້ອງດີເຊັ່ນ: ພື້ນທີ່ ຫວ່າງເປົ່າ, ແຄມຮົ້ວ, ຫົວໄຮ່ປາຍນາ ແລະ ສວນຕ່າງໆ. ມີຄ່າຄວາມເປັນກົດເປັນດ່າງ (pH) ທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນຢູ່ ລະຫວ່າງ 5.8–6.3 (ອາພິຊາດ ສີສະອາດ, 2006).

ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມໃນການປູກຕົ້ນປາມ ຄວນປູກໃສ່ພື້ນທີ່ໄດ້ຮັບແສງແດດຢ່າງໜ້ອຍມີລະ 5 ຊົ່ວໂມງ, ມີຝົນຕົກສະໝໍ່າສະເໝີໃນຊ່ວງລະດູຝົນສະເລ່ຍປະມານ 150 ມມ/ເດືອນ ຫຼື 1,800 ມມ/ປີ. ມີຊ່ວງ ໄລຍະແຫ້ງແລ້ງສັ້ນບໍ່ເກີນ 2-3 ເດືອນ/ປີ ແລະ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຢູ່ລະຫວ່າງ 25-30°C (ປະລັດຍາ ລັດລຳມະ ວົງ, 1994).

ນອກຈາກນີ້, ປັດໄຈທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຂາດບໍ່ໄດ້ໃນການດໍາເນີນກິດຈະກຳການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ກໍ່ແມ່ນການໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ ເພື່ອຄຳນວນເຖິງປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດເຊັ່ນ ວ່າ: ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການດໍາເນີນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ. ພ້ອມນີ້ກໍ່ອາດ ເປັນປັດໄຈຕົ້ນຕໍທີ່ສາມາດຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ຈະລົງທຶນທຳການຜະລິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ການ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ຈິ່ງແນໃສ່ເພື່ອລວບລວມເອົາບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການຕ່າງໆ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດ ຈະກຳການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນອ້າງອີງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສົນ ໃຈ ທີ່ຕ້ອງການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳເປັນສິນຄ້າ.

2. ຈຸດປະສົງ

- ເພື່ອເປັນການສະເໜີທາງເລືອກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ອຸດສາຫະກຳບາງປະເພດ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ກໍ່ຄືການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງ ຄົມຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.
- ເພື່ອເປັນການລວບລວມຂໍ້ມູນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳບາງປະເພດທີ່ສໍາຄັນ ໄວ້ໃນຖານຂໍ້ມູນດຽວ ເພື່ອສະດວກໃນການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ທີ່ສາມາດສະໜອງໃຫ້ແກ່ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ຕ້ອງການປູກ.

3. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

ການດໍາເນີນງານການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ໄດ້ຮວບຮວມເອົາບັນດາເອກະສານ ແລະ ບົດລາຍງານ ຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ທັງເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະ ເທດ. ຕີລາຄາ ແລະ ສັງລວມບັນດາຂໍ້ມູນທາງດ້ານສະຖິຕິ ເພື່ອນໍາມາໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ.

ຄັດເລືອກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຈຳນວນ 6 ຊະນິດ ທີ່ເຫັນວ່າເປັນຊະນິດທີ່ມີຄວາມ ສໍາຄັນໃນການສ້າງລາຍຮັບທາງດ້ານເສດຖະກິດໄດ້ດີ ແລະ ມີຄວາມນິຍົມກັນປູກຫຼາຍໃນປັດຈຸບັນ ເພື່ອທຳການ ສຶກສາ ແລະ ລົງເລິກລະອຽດເຊັ່ນ: ໄມ້ສັກ (Tectoma grandis), ຢາງພາລາ (Hevea brasiliensis), ໄມ້ວິກ (Eucalyptus camaldulensis), ໄມ້ກະຖິນນາລົງ (Acacia auriculiformis), ຕົ້ນໝາກເຍົາ (Jatropha curcas) ແລະ ຕົ້ນປາມ (Elaeis guineensis). ເຊິ່ງໄດ້ສຶກສາ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ຢູ່ບັນດາທ້ອງຖານ, ຊອກຄົ້ນຕາມ Website ຕ່າງໆ, ທີ່ສະໝຸດ ພາຍໃນກົມປ່າໄມ້, ຄະນະປ່າໄມ້ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, ສະ ຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFRI), ແລະ ກອງລົງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFES).

ການເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດ ສາຫະກຳດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ມູນພື້ນຖານກ່ຽວກັບປະຫວັດຄວາມເປັນມາ, ເຕັກນິກການປູກ, ຄຸນປະ ໂຫຍດ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຕ່າງໆ ຈົນເຖິງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການປູກພືດແຕ່ລະຊະນິດທີ່ທຳ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ. ພ້ອມດຽວກັນກໍ່ໄດ້ໄລ່ລຽງເສດຖະກິດກ່ຽວກັບມູນຄ່າການລົງທຶນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ແລະ

ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບ ຕະຫຼອດໄລຍະການດໍາເນີນກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ. ອີງໃສ່ຄວາມເໝາະສົມຂອງພຶດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ແຕ່ລະຊະນິດແລ້ວ ໄດ້ຄິດໄລ່ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາແຕ່ປີທີ 1 ຫາ ປີທີ 25 ປີ ໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ.

4. ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ

4.1 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນການປູກພືດເສດຖະກິດ-ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຜົນຕອບແທນ.

ການລົງທຶນໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ ຕະຫຼອດໄລຍະ 25 ປີ ເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຜົນດີພໍສົມຄວນ ດັ່ງຕົວຢ່າງກໍລະນີຢາງພາລາສາມາດເກັບກູ້ຜົນຜະລິດ ຫຼື ປາດເອົານໍ້າຢາງໄດ້ ເມື່ອອາຍຸຂອງຕົ້ນຢາງໄດ້ 7 ປີຂຶ້ນໄປ, ໝາກເຍົາສາມາດເກັບກູ້ຜົນຜະລິດໄດ້ ຫຼັງຈາກການປູກໄດ້ 2 ປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ຕົ້ນປາມຈະສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດເມື່ອມີອາຍຸໄດ້ 7 ປີຂຶ້ນໄປ, ສໍາລັບໄມ້ສັກ, ໄມ້ວິກ ແລະ ໄມ້ກະຖິນນະລົງ ຜູ້ຜະລິດຕ້ອງໄດ້ລໍຖ້າເມື່ອພວກມັນມີອາຍຸໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 10 ຂຶ້ນໄປ ແຕ່ຖ້າຈະໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດດີແທ້ ແມ່ນເກັບກູ້ໃນຊ່ວງອາຍຸຂອງໄມ້ໄດ້ປະມານ 25 ປີ (ດັ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງທີ 1).

ຕາຕະລາງ 1. ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ແຮງງານ ແລະ ລາຍຮັບສະເລ່ຍຈາກການປູກພືດເສດຖະກິດ/ໄມ້ອຸດສະ ຫະກຳ

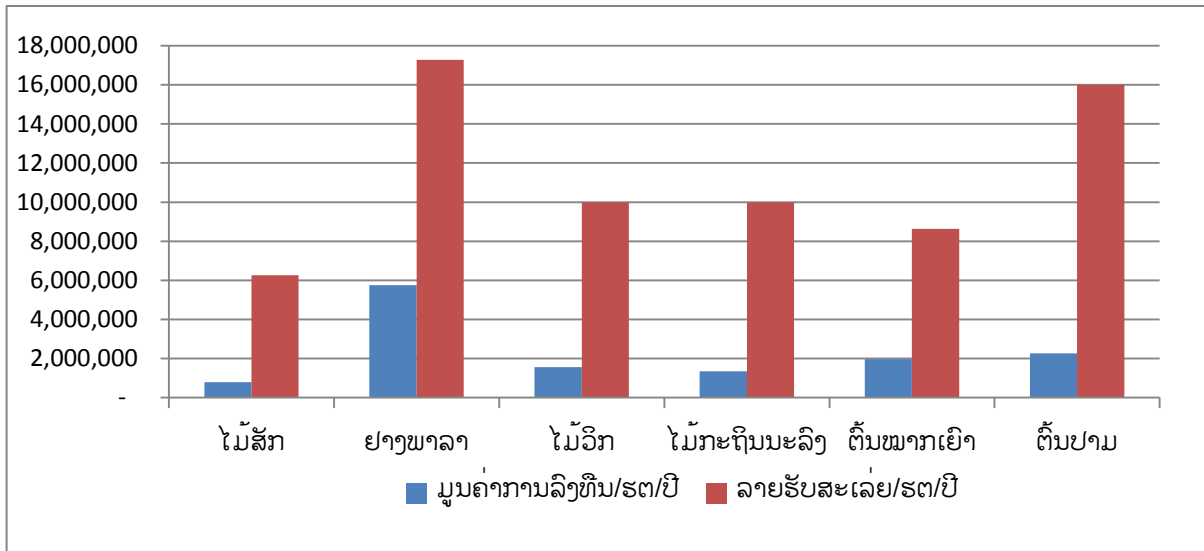
ລ/ດ	ຊະນິດ	ມູນຄ່າການລົງທຶນ (ກີບ/ຮຕ/ປີ)	ລາຍຮັບສະເລ່ຍ (ກີບ/ຮຕ/ປີ)	ຈໍານວນແຮງງານ ທີ່ໃຊ້/ຮຕ/ປີ	ລາຍຮັບສະເລ່ຍ/ແຮງ ງານ/ຮຕ/ປີ
1	ໄມ້ສັກ	777,700	6,250,000	13	489,811.91
2	ຢາງພາລາ	5,749,200	17,290,000	132	131,223.44
3	ໄມ້ວິກ	1,551,200	10,000,000	24	413,223.14
4	ກະຖິນນະລົງ	1,335,600	10,000,000	20	490,196.08
5	ຕົ້ນໝາກເຍົາ	1,966,800	8,640,000	26	337,500.00
6	ຕົ້ນປາມ	2,265,480	16,005,600	29	559,636.36

ສໍາລັບການລົງທຶນເຂົ້າໃນແຕ່ລະກິດຈະກຳຂອງການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳແຕ່ລະຊະນິດ ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາແຕ່ປີທີ 1 ເຖິງ ປີທີ 25 ນີ້ ເຫັນວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນມູນຄ່າການລົງທຶນເຂົ້າໃນການປູກເບີກພື້ນທີ່, ການກຽມດິນ, ຄ່າສິ່ງນໍາເຂົ້າ, ຄ່າແຮງງານ, ຄ່າວັດຖຸອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການຜະລິດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈໍາເປັນອື່ນໆ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການຜະລິດດັ່ງກ່າວ. ພ້ອມດຽວກັນໄລຍະເວລາທີ່ສາມາດເກັບກູ້ຜົນຜະລິດ ຫຼື ໃຫ້ຜົນຕອບແທນຂອງແຕ່ລະຊະນິດພຶດ ແລະ ໄມ້ດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຂ້ອນຂ້າງໃຊ້ເວລາຍາວນານກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດ ແຕ່ຖ້າສະເລ່ຍຕໍ່ປີແລ້ວ ຍັງຖືໄດ້ວ່າປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດຍັງໄດ້ຮັບຜົນດີພໍສົມຄວນ.

ຈາກການໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ ໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າການລົງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບ ນັບຕັ້ງແຕ່ປີທີ 1 ຫາ ປີທີ 25 ໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ. ເມື່ອເອົາມາສະເລ່ຍຕໍ່ປີແລ້ວເຫັນວ່າແຕ່ລະຊະນິດສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ດີສົມຄວນ ຖ້າທຽບກັບມູນຄ່າການລົງທຶນ. ມູນຄ່າການລົງທຶນຕໍ່ປີຕໍ່າກວ່າ ໝູ່ ແມ່ນການປູກໄມ້ສັກ (777,700 ກີບ/ຮຕ/ປີ) ແລະ ສໍາລັບການປູກໄມ້ທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ມູນຄ່າການລົງທຶນສູງກວ່າໝູ່ແມ່ນຢາງພາລາ (5,749,200 ກີບ/ຮຕ/ປີ) ເຖິງແມ່ນວ່າ ການປູກຢາງພາລາຈະໃຊ້ຕົ້ນທຶນສູງກໍ່ຕາມ

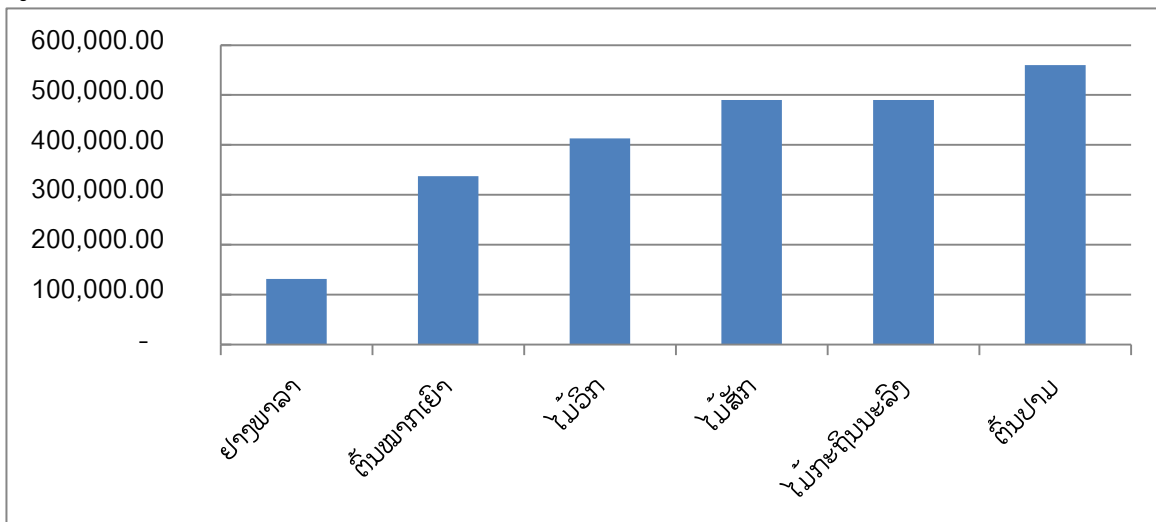
ແຕ່ເມື່ອມາເບິ່ງຜົນຕອບແທນແລ້ວກໍ່ເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນສູງສົມສ່ວນ ຄືສາມາດສ້າງລາຍຮັບເຖິງ 17,290,000 ກີບ/ຮຕ/ປີ. ອັນທີ່ພື້ນເດັ່ນແມ່ນການປູກຕົ້ນປາມ ເພາະສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ເຖິງປະມານ 8 ເທື່ອຂອງມູນຄ່າການລົງທຶນ. ສໍາລັບໄມ້ວິກ, ໄມ້ກະຖິນນະລິງ ແລະ ໝາກເຍົາ ມີມູນຄ່າການລົງທຶນຕໍ່າປະມານ 2,000,000 ກີບ/ຮຕ/ປີ ແຕ່ກໍ່ສາມາດສ້າງ ລາຍຮັບໄດ້ເຖິງ 8-10 ລ້ານກີບ/ຮຕ/ປີ (ຮູບທີ່ 1).

ຮູບທີ່ 1. ສົມທຽບຕົ້ນທຶນ-ລາຍຮັບສະເລ່ຍຈາກການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ໄມ້ອຸດສະຫະກຳ (ກີບ/ຮຕ/ປີ)

ການປູກຢາງພາລາເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີລາຍຮັບສະເລ່ຍຕໍ່ປີສູງກວ່າໝູ່ກໍ່ຕາມ ແຕ່ເມື່ອພິຈາລະນາສະເລ່ຍເບິ່ງລາຍຮັບຕໍ່ ແຮງງານທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນສວນຢາງແລ້ວ ພັດມີລາຍຮັບຕໍ່າກວ່າໝູ່ ຄືເທົ່າກັບ 131,223.44 ກີບ/ແຮງງານ/ປີ ເພາະວ່າການປູກຢາງພາລາ ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງການແຮງງານຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍ, ສໍາລັບຕົ້ນປາມແມ່ນມີລາຍຮັບຕໍ່ ແຮງງານສູງກວ່າໝູ່ຄືເທົ່າກັບ 559,636.36 ກີບ/ແຮງງານ/ປີ. ສໍາລັບການປູກໄມ້ສັກ ແລະ ໄມ້ກະຖິນນະລິງ ແມ່ນມີລາຍຮັບຕໍ່ແຮງງານເກືອບເທົ່າກັນ (ປະມານ 4,900,000 ກີບ/ແຮງງານ/ປີ). ສ່ວນໄມ້ວິກມີລາຍຮັບສະເລ່ຍ 413,223.14 ກີບ/ແຮງງານ/ປີ ແລະ ໝາກເຍົາ 337,500.00 ກີບ/ແຮງງານ/ປີ ຕາມລຳດັບ (ຮູບທີ່ 2).

ຮູບທີ່ 2. ລາຍຮັບສະເລ່ຍໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ ຄິດໄລ່/ແຮງງານ/ປີ

4. ສະຫຼຸບ

ຜ່ານການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບທາງເລືອກໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມເຫັນວ່າ: ການລົງທຶນໃນການປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳດັ່ງກ່າວ ກໍ່ເປັນອີກທາງເລືອກໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ ໃນການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດໃນທ້ອງຖິ່ນ ກໍ່ຄືເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ຊະນິດພືດ ແລະ ໄມ້ທີ່ຄັດເລືອກທໍາການສຶກສາ ກໍ່ກໍາລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມປູກຫຼາຍໃນປັດຈຸບັນ ທັງເປັນຊະນິດທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງປະເທດເຮົາ ແລະ ເຕັກນິກການປູກກໍ່ບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນຫຼາຍ. ເມື່ອສັງລວມຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ທີ່ເຄີຍປູກຕົວຈິງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເພື່ອໄລ່ລຽງເສດຖະກິດທາງດ້ານຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຍຮັບຕ່າງໆ ຊ່ວງໄລຍະແຕ່ປີທີ 1 ຫາ ປີທີ25 ໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ ກໍ່ເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດດີ ແລະ ມີລາຍຮັບຫຼາຍທົບຂອງມູນຄ່າການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ໄມ້ສັກມີມູນຄ່າການລົງທຶນ 777,700 ກີບ/ຮຕ/ປີ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ເຖິງ 6,250,000 ກີບ/ຮຕ/ປີ, ຢາງພາລາ ລົງທຶນ 5,749,200ກີບ/ຮຕ/ປີ ລາຍຮັບ 17,290,000 ກີບ/ຮຕ/ປີ, ໄມ້ວິກລົງທຶນ 1,551,200 ກີບກີບ/ຮຕ/ປີ ລາຍຮັບ10,000,000 ກີບ/ຮຕ/ປີ, ໄມ້ກະຖິນນະລົງ ລົງທຶນ1,335,600 ກີບ/ຮຕ/ປີ ລາຍຮັບ10,000,000 ກີບ/ຮຕ/ປີ, ປູກຕົ້ນໝາກເຢົາ ລົງທຶນ 1,966,800 ກີບ/ຮຕ/ປີ ສ້າງລາຍຮັບ 8,640,000 ກີບ/ຮຕ/ປີ ແລະ ປູກຕົ້ນປາມ ລົງທຶນ 2,265,480 ກີບ/ຮຕ/ປີ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບ 16,005,600 ກີບ/ຮຕ/ປີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຜະລິດໃນເບື້ອງຕົ້ນມັນກໍ່ຮຽກຮ້ອງເຖິງທຶນຮອນ, ໃນການປູກໄມ້ບາງຊະນິດກໍ່ໃຊ້ໄລຍະເວລາຍາວນານ ກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດ. ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມສົນໃຈ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກຂອງຜູ້ຜະລິດພາຍໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຈະຕັດສິນໃຈປູກພືດເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳແຕ່ລະຊະນິດ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ສີຈັນ ຈັນດິພິດ, 2009. ບົດຮຽນການປູກໄມ້ສັກ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ພາກເໜືອ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເຕັກນິກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ.

ດຣ ມິນທາທິບ ຈັນເພັງໄຊ ແລະ ພູມມິ ພູມະນີວິງ, 2008. ຄູ່ມື ປູກຢາງພາລາ ສໍາລັບຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ (ສະບັບທີ:1), ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເຕັກນິກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ.

ສິມອນ ວົງຄໍາຮໍ່ ພ້ອມຄະນະ, 2006. ສະພາບການປູກຢາງພາລາໃນ ສປປລາວ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເຕັກນິກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ.

ສີທາ ສຸກສະດີ, 2006. ການລົງທຶນຂອງບໍລິສັດໂອຈິລາວປູກໄມ້ ຈໍາກັດ.

ປະລັດຍາ ລັດລໍາມະວົງ, 1994. ການປູກ ແລະ ດູແລຮັກສາສວນໄມ້ວິກ, ສົງວິນສິດທິຕາມພະລາຊະບັນຍັດ, ພສ 2537 ໜ 24, ປະເທດໄທ.

ອາພິຊາດ ສີສະອາດ, 2006. ໝາກເຍົາ ບໍ່ນໍ້າມັນໃນຊຸມຊົນ, ກອງບັນນາທິການ, ໜ 33, ກຸມພາ 2549, ປະເທດໄທ.

ນິລະນາມ, 2005. ເອກະສານປະກອບການປະຊຸມ ການສ້າງເຄື່ອຂ່າຍຜູ້ປູກ, ຜູ້ຄ້າ ແລະ ນັກວິທະຍາສາດເພື່ອການພັດທະນາພືດນໍ້າມັນໝາກເຍົາຢ່າງຍືນຍົງ, ກົມອຸດສາຫະກໍາແຫ່ງປະເທດໄທ.

ປະລັດຍາ ລັດລໍາມະວົງ, 1994. ປາມນໍ້າມັນ ພືດພະລັງງານທີ່ຍືນຍົງ ໃນອານາຄົດ, ສໍານັກພິມ ເທບກະລັດ ສົງວິນສິດທິຕາມພະລາຊະບັນຍັດ, ພສ 2537, ປະເທດໄທ.

ບາລຽນ ຄໍາດາຣານິກອນ ແລະ ຄໍາຜົງ ສຸລິໂຍ, 2006. ບົດສັງລວມຫຍໍ້ ວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂຄງການ ປູກ ແລະ ຜະລິດນໍ້າມັນໝາກເຍົາ, ສະຫະສະມາຄົມວິທະຍາສາດ ແລະ ວິສະວະກໍາແຫ່ງຊາດລາວ.

ສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້, 2005. ຄູ່ມື ເຕັກນິກ ການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ

http://www.rspg.thaigov.net/plants_data/plantdat/mimosoid/aauric_2.htm

http://www.dnp.go.th/EPAC/plant_economic/01krathinnarong.htm

ສະຖາບັນວິໄຈພືດໄຮ່, 2005. Economic of Jatropha Cultivation, ກົມວິຊາການເສດຖະກິດ (<http://www.jatrophaworld.org/15.html>)